



## Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA  
NIILA JÄÄSKINENA,  
predstavljeni 10. julija 2014<sup>1</sup>

**Zadeva C-212/13**

**František Ryneš**  
**proti**  
**Úřad pro ochranu osobních údajů**  
**(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,**

ki ga je vložil Nejvyšší správní soud (Česka republika))

„Približevanje zakonodaj — Obdelava osebnih podatkov — Direktiva 95/46/ES — Področje uporabe — Odstopanja — Člen 3(2) — Pojem ‚potek popolnoma osebne ali domače dejavnosti‘ — Snemanje vhoda zasebne hiše osebe, ki je uporabljala sistem za snemanje, javnega prostora in dovoza do sosednje hiše z nadzorno kamero“

### I – Uvod

1. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov<sup>2</sup> obsežno ureja to področje. Vendar pa se ta direktiva v skladu s členom 3(2), druga alineja, ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov „s strani fizične osebe med potekom *popolnoma* osebne ali domače dejavnosti“.<sup>3</sup>

2. Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče, Češka republika) Sodišče sprašuje o razlagi te izjeme v okviru spora med Františkom Rynešom in Úřad pro ochranu osobních údajů (urad za varstvo osebnih podatkov, v nadaljevanju: urad) zaradi odločbe urada, s katero je ugotovil, da je F. Ryneš z namestitvijo nadzorne kamere pod napušč svoje hiše, ki ni snemala samo njegove hiše, ampak tudi javno pot in nasproti stoječo hišo, storil več prekrškov s področja varstva osebnih podatkov.

3. Če se ne motim, ni Sodišče še v nobeni zadevi odločilo, da so bili izpolnjeni pogoji za uporabo člena 3(2), tretja alineja, Direktive 95/46, čeprav se je njena uporaba uveljavljala zlasti v zadevi Lindquist.<sup>4</sup> Ob upoštevanju pristopa, na katerem temelji sodna praksa Sodišča, zlasti nedavni sodbi Digital Rights Ireland in Seitlinger in drugi<sup>5</sup> ter Google Spain in Google,<sup>6</sup> v katerih je prevladala temeljna pravica do varstva osebnih podatkov, bom v teh sklepnih predlogih predlagal odločitev, da omenjena izjema ne zajema položajev, kot je ta v obravnavani zadevi, in da se zato Direktiva 95/46 uporabi.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355.

3 — Moj poudarek.

4 — C-101/01, EU:C:2003:596.

5 — C-293/12 in C-594/12, EU:C:2014:238.

6 — C-131/12, EU:C:2014:317.

4. Poudariti je treba, da vprašanje, ali dejavnosti F. Ryneša „zaradi varovanja premoženja, zdravja in življenja lastnikov hiše“ spadajo na področje uporabe Direktive 95/46, nikakor ne vpliva na možnost izvajanja takega nadzora. Izključni namen te zadeve je pojasniti, kakšen pravni okvir se mora v zvezi z njim uporabiti.

## II – Pravni okvir

### A – Pravo Unije

5. Člen 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) določa, da ima „[v]sakdo [...] pravico do spoštovanja svojega zasebnega in družinskega življenja, stanovanja ter komunikacij“.

6. Člen 8(1) Listine določa, da ima „[v]sakdo [...] pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanj nanašajo“. V odstavkih 2 in 3 je pojasnjeno:

„2. Osební podatki se morajo obdelovati pošteno, za določene namene in na podlagi privolitve prizadete osebe ali na drugi legitimni podlagi, določeni z zakonom. Vsakdo ima pravico dostopa do podatkov, zbranih o njem, in pravico zahtevati, da se ti podatki popravijo.

3. Spoštovanje teh pravil nadzira neodvisen organ.“<sup>7</sup>

7. V uvodnih izjavah 12 in 16 Direktive 95/46 je navedeno:

„(12) [...] je treba izključiti obdelavo podatkov, ki jo izvaja fizična oseba pri opravljanju dejavnosti, ki so izključno osebne ali domače, kakršno je dopisovanje in beleženje naslovov;

(16) [...] obdelava zvočnih in slikovnih podatkov, kot na primer videonadzor, ne sodi na področje uporabe te direktive, če se izvaja zaradi javne varnosti, obrambe, državne varnosti ali med državnimi dejavnostmi v zvezi s področjem kazenskega prava ali drugih dejavnosti, ki ne sodijo v zakonodajo Skupnosti.“

8. Člen 3 Direktive z naslovom „Področje uporabe“ določa:

„1. Ta direktiva se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v celoti ali delno z avtomatskimi sredstvi in za drugačno obdelavo kakor z avtomatskimi sredstvi za osebne podatke, ki sestavljajo del zbirke ali so namenjeni sestavljanju dela zbirke.

2. Ta direktiva se ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov:

— med dejavnostjo, ki ne sodi na področje uporabe zakonodaje Skupnosti, kot so tiste, opredeljene v naslovih V in VI Pogodbe o Evropski uniji, in v vsakem primeru v postopkih obdelave v zvezi z javno varnostjo, obrambo, državno varnostjo (vključno z gospodarsko blaginjo države, kadar se postopek obdelave nanaša na zadeve državne varnosti) in pri dejavnostih države na področju kazenskega prava,

— s strani fizične osebe med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti.“

7 — V skladu s pojasnilom k temu členu slednji „temelji na členu 286 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in [Direktivi 95/46], kot tudi na 8. členu EKČP ter Konvenciji Sveta Evrope z dne 28. januarja 1981 o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov, ki so jo ratificirale vse države članice.“

## B – Češka ureditev

9. Člen 3(3) zakona št. 101/2000 Sb. o varstvu osebnih podatkov in spremembi nekaterih zakonov (v nadaljevanju: zakon št. 101/2000) določa:

„Ta zakon se ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo opravi fizična oseba za izključno osebno rabo.“

10. V skladu s členom 5(2)(e) omenjenega zakona je obdelava osebnih podatkov načeloma dopustna le s soglasjem posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Brez tega soglasja je obdelava mogoča le, če je to potrebno za varstvo pravic in zakonsko varovanih interesov upravljavca, naslovnika ali drugih posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Taka obdelava osebnih podatkov pa ne sme posegati v pravico posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do spoštovanja njegovega zasebnega in družinskega življenja.

11. Člen 44(2) tega zakona ureja odgovornost upravljavca osebnih podatkov, ki stori prekršek, če obdeluje osebne podatke brez soglasja posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, če temu posamezniku ne predloži zahtevanih podatkov ali če ne izpolni obveznosti prijave pristojnemu uradu.

## III – Spor o glavni stvari, vprašanje za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

12. F. Ryneš je od 5. oktobra 2007 do 11. aprila 2008 uporabljal kamero, nameščeno pod napuščem njegove hiše. Bila je fiksno pritrjena in ni je bilo mogoče obračati, snemala pa je vhod v njegovo hišo, javno pot in vhod v nasproti stoječo hišo. Sistem je omogočal samo slikovno snemanje, ki se je shranjevalo s krožnim snemanjem na snemalno napravo, in sicer na trdi disk. Ko je bil ta poln, so se novi posnetki presneli čez stare. Snemalna naprava ni imela zaslona, zato slike ni bilo mogoče spremljati v realnem času. Do sistema in posnetih podatkov je imel neposredni dostop samo F. Ryneš.

13. Predložitveno sodišče je ugotovilo, da je F. Ryneš kamero uporabljal izključno zaradi varovanja premoženja, zdravja ter sebe in svoje družine. Tako on kot njegova družina sta bila namreč vrsto let tarča napadov neznanca, čigar identitete ni bilo mogoče ugotoviti. Med drugim so bila okna hiše, ki je v lasti njegove žene, v letih med 2005 in 2007 večkrat razbita.

14. V noči s 6. na 7. oktober 2007 je bilo okno hiše F. Ryneša razbito s strelom s fračo. Zaradi zadevnega videonadzornega sistema je bilo mogoče identificirati dva osumljenca. Posnetki so bili izročeni policiji, nato pa predloženi kot dokaz v kazenskem postopku.

15. Eden od osumljencev je zahteval preveritev nadzornega sistema F. Ryneša in urad je z odločbo z dne 4. avgusta 2008 ugotovil, da je F. Ryneš na podlagi zakona št. 101/200 storil prekrške, ker:

- je kot upravljavec z videonadzornim sistemom pridobil osebne podatke oseb, ki so se gibale po ulici pred hišo in vstopale v hišo na nasprotni strani ulice, brez njihovega soglasja,
- posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, niso bili seznanjeni z obdelavo njihovih osebnih podatkov, o obsegu in namenu njihove obdelave, o osebi, ki jo bo opravljala, in o načinu obdelave, niti o osebah, ki lahko do zadevnih podatkov dostopajo,
- F. Ryneš kot upravljavec ni izpolnil obveznosti prijave zadevne obdelave podatkov uradu.

16. F. Ryneš je zoper to odločbo vložil tožbo, ki jo je Městský soud v Prahi 25. aprila 2012 s sodbo zavrnilo. F. Ryneš je zoper navedeno sodbo na predložitveno sodišče vložil kasacijsko pritožbo.

17. V teh okoliščinah je Nejvyšší správní soud z odločbo z dne 20. marca 2013 prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je uporabo videonadzornega sistema, ki je na družinsko hišo nameščen zaradi varovanja premoženja, zdravja in življenja lastnikov hiše, mogoče uvrstiti k obdelavi osebnih podatkov ‚s strani fizične osebe med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti‘ v smislu člena 3(2) Direktive 95/46 [...], čeprav se s takim sistemom nadzira tudi javni prostor?“

18. F. Ryneš, urad ter češka, španska, italijanska, avstrijska, poljska in portugalska vlada, vlada Združenega kraljestva ter Evropska komisija so predložili pisna stališča. Urad, češka, avstrijska, poljska vlada, vlada Združenega kraljestva in Komisija so bili zastopani na obravnavi 20. marca 2014.

#### IV – Analiza

##### A – Uvodne ugotovitve

##### 1. Okoliščine zadeve

19. Najprej je treba ugotoviti, da je v obravnavani zadevi vprašanje za predhodno odločanje zelo natančno in se osredotoča na razlago izraza „med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti“, od katere je odvisno, ali se glede videonadzora, ki ga je izvajal F. Ryneš, uporabi Direktiva 95/46. Dejstvo, da je videonadzor dosegel zastavljeni cilj, to je identifikacija storilcev kaznivih dejanj, ne sme vplivati na odgovor na to vprašanje glede razlage. Odgovor bi moral biti enak, kot bi bil, če videonadzor ne bi bil uspešen in bi bili posnetki oseb na javnem prostoru pred hišo F. Ryneša na koncu presneti ter ostali neuporabljeni.

20. Drugič, zadeva se pravzaprav nanaša na opredelitev spornega videonadzora zaradi uporabe Direktive 95/46. Poznejša uporaba shranjenih posnetkov zato po mojem mnenju ne sme biti odločilna za odločitve o uporabi navedene direktive.<sup>8</sup> Pravna opredelitev videonadzora, ki ga je izvajal, F. Ryneš, ne sme biti odvisna od tega, ali so bili posnetki na koncu presneti ali shranjeni.

21. Tretjič, zadeva, ki je podlaga za predhodno odločanje, se razlikuje od primerov, v katerih videonadzor izvajajo javni organi ali pravne osebe. V primeru javnih organov se Direktiva 95/46 uporablja, razen v primerih, določenih v členu 3(2), prva alineja, te direktive. V primeru pravnih oseb pa se Direktiva 95/46 uporablja neomejeno. Zato se mi zdi, da sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice, ki je sicer na tem področju zelo bogata, ne vsebuje usmeritev, ki bi jih bilo mogoče neposredno uporabiti.<sup>9</sup>

22. Nazadnje, očitno je, da se v tej zadevi uporabi Listina, zlasti člena 7 in 8. V položaju, kot je v tej zadevi, lahko nastane spor med temeljnimi pravicami upravljavca podatkov (*data controller*) in posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki (*data subject*). V obravnavani zadevi je tako nastal spor med F. Rynešom in identificiranima storilcema kaznivega dejanja. V okviru uporabe Direktive 95/46 na splošno pa gre za spor med pravico do varstva zasebnega življenja vsake fizične osebe, ki izvaja videonadzor javnega prostora, in pravico do spoštovanja osebnih podatkov vsakega posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki in ki se tam znajde.

<sup>8</sup> — Če se uporabi Direktiva 95/46, ima lahko navedena poznejša uporaba teh osebnih podatkov določeno težo, denimo pri uporabi člena 7(f) te direktive.

<sup>9</sup> — Glej kot primer te sodne prakse sodbo ESČP Peck proti Združenemu kraljestvu, št. 44647/98, točka 57 in navedena sodna praksa, CEDH 2003-I.

23. Če Sodišče meni, da se v tej zadevi uporabi Direktiva 95/46, je treba v okviru materialnih določb navedene direktive, zlasti člena 7(f), opraviti tehtanje med različnimi zadevnimi pravicami in interesi.<sup>10</sup> Pri tem želim pojasniti, da bi morebitno tehtanje moralo opraviti predložitveno sodišče, vendar pa to presega okvir, opredeljen s predlogom za sprejetje predhodne odločbe v tej zadevi.<sup>11</sup>

## 2. Zahteve iz sodne prakse o varstvu osebnih podatkov

24. Namen Direktive 95/46 je zagotoviti visoko raven varstva temeljnih pravic in svoboščin fizičnih oseb, zlasti njihove pravice do zasebnega življenja pri obdelavi osebnih podatkov.<sup>12</sup>

25. Pri razlagi prava Unije se Sodišče opira na Listino. Sodna praksa je Direktivo 95/46 prav tako povezala s splošnimi pravnimi načeli in tako s členom 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu<sup>13</sup> (v nadaljevanju: EKČP). Prav tako je bilo odločeno, da Direktiva 95/46 pomeni točko uravnoteženosti, ki jo je določil zakonodajalec, med različnimi zadevnimi temeljnimi pravicami.<sup>14</sup>

26. V sodbi Google Spain in Google<sup>15</sup> je tako Sodišče poudarilo pomembnost polnega učinka Direktive 95/46 ter učinkovitega in popolnega varstva temeljnih pravic in svoboščin fizičnih oseb, ki ga želi zagotoviti,<sup>16</sup> zlasti njihove pravice do varstva zasebnosti pri obdelavi osebnih podatkov, ki ji ta direktiva daje poseben pomen, kot izhaja tudi iz njenega člena 1(1) ter uvodnih izjav 2 in 10.<sup>17</sup>

27. Sodišče je v zvezi s tem že odločilo, da je treba določbe Direktive 95/46, ki urejajo obdelavo osebnih podatkov, ki lahko privedejo do kršitve temeljnih svoboščin, zlasti pravice do zasebnosti, nujno razlagati ob upoštevanju temeljnih pravic, ki so v skladu z ustaljeno sodno prakso sestavni del splošnih pravnih načel, katerih spoštovanje zagotavlja Sodišče, in ki so odslej vključene v Listino.<sup>18</sup>

28. Natančneje, v sodbi Google Spain in Google je Sodišče navedlo: „Člen 7 Listine tako zagotavlja pravico do spoštovanja zasebnega življenja, člen 8 Listine pa izrecno določa pravico do varstva osebnih podatkov. V odstavkih 2 in 3 člena 8 je določeno, da je treba te podatke obdelovati pošteno, za določene namene in na podlagi privolitve prizadete osebe ali na drugi legitimni podlagi, določeni z zakonom, da ima vsakdo pravico dostopa do podatkov, zbranih o njem, in pravico zahtevati, da se ti podatki popravijo, ter da spoštovanje teh pravil nadzira neodvisen organ. Te zahteve se med drugim izvajajo s členi 6, 7, 12, 14 in 28 Direktive 95/46.“<sup>19</sup>

29. Opozarjam, da se te zadnje določbe, z izjemo člena 28, uporabljajo tudi v horizontalnih razmerjih med upravljavci podatkov, ki niso javni organi, in posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki.

10 — Člen 7 te direktive določa: „Države članice določijo, da se lahko osebni podatki obdelujejo samo, če [...] (f) je obdelava potrebna zaradi zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec ali tretja stranka ali stranke, ki so jim osebni podatki posredovani, razen kadar nad takimi interesi prevladajo temeljne pravice in svoboščine posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, ki se varujejo na podlagi člena 1(1).“

11 — O uporabi te določbe glej Opinion 06/2014 on the notion of legitimate interests of the data controller under Article 7 of Directive, dostopen v angleškem jeziku na spletni strani [http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm).

12 — Glej v tem smislu sodbo IPI (C-473/12, EU:C:2013:715, točka 28) in člen 1 ter uvodno izjavo 10 Direktive 95/46.

13 — Člen 8(1) EKČP določa: „Vsakdo ima pravico do spoštovanja svojega zasebnega in družinskega življenja, svojega doma in dopisovanja.“

14 — V sodbi Komisija/Bavarian Lager (C-28/08 P, EU:C:2010:378, točka 63) je Sodišče dalo prednost varstvu osebnih podatkov pred dostopom do dokumentov z naslednjimi besedami: „Iz tega je razvidno, da če je namen prošnje, ki temelji na Uredbi št. 1049/2001, pridobiti dostop do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke, se v celoti uporabljajo določbe Uredbe št. 45/2001, vključno s členoma 8 in 18.“

15 — EU:C:2014:317, točka 58.

16 — Glej po analogiji sodbo L'Oréal in drugi (C-324/09, EU:C:2011:474, točki 62 in 63).

17 — Glej v tem smislu sodbe Österreichischer Rundfunk in drugi (C-465/00, C-138/01 in C-139/01, EU:C:2003:294, točka 70); Rijkeboer (C-553/07, EU:C:2009:293, točka 47) in IPI (EU:C:2013:715, točka 28 in navedena sodna praksa).

18 — Glej zlasti sodbe Google Spain in Google (EU:C:2014:317, točka 68); Connolly/Komisija (C-274/99 P, EU:C:2001:127, točka 37) in Österreichischer Rundfunk in drugi (EU:C:2003:294, točka 68).

19 — EU:C:2014:317, točka 69.

### 3. Videonadzor glede na cilje Direktive 95/46

#### a) Videonadzor

30. Za videonadzor je značilno njegovo stalno in sistematično delovanje, ne glede na različno trajanje morebitne hrambe posnetkov.<sup>20</sup> Poudarjam, da se to vprašanje za predhodno odločanje nanaša na vrsto fiksnega sistema nadzora, ki zajema tudi javni prostor in vhod v nasproti stoječo hišo ter omogoča identifikacijo nedoločenega števila oseb, ki so se znašle na teh mestih, ne da bi bile prej opozorjene o omenjenem nadzoru. Nasprotno pa so pravna vprašanja v zvezi s posnetki, pridobljenimi s prenosnimi telefoni, videokamerami ali digitalnimi fotoaparati, drugačne narave, zato se jih v teh sklepnih predlogih ne namerava obravnavati.

31. Pravzaprav dejstvo, da videonadzor s slikovnim snemanjem v delu, v katerem sam po sebi pomeni avtomatično obdelavo (kot je to v primeru digitalnih posnetkov) ali ki vodi do take obdelave, spada na področje uporabe Direktive 95/46, izhaja že iz uvodne izjave 16 te direktive.

32. V zvezi s tem opozarjam, da se predložitveno sodišče sprašuje o razlagi člena 3(2), druga alineja, Direktive 95/46. Zato ocenjujem, da omenjeno sodišče implicitno, ampak nujno meni, da zadevna obdelava v postopku v glavni stvari izpolnjuje merila iz člena 3(1) navedene direktive.<sup>21</sup>

33. Predložitveno sodišče ne navaja podrobnega opisa vsebine spornih video posnetkov. Vendar pa je mogoče sklepati, da je v skladu s sodno prakso Sodišča pri tovrstnih posnetkih „[n]a podlagi vseh teh podatkov [...] mogoče izpeljati zelo natančne ugotovitve o zasebnem življenju oseb, katerih podatki so bili shranjeni, kot so vsakodnevne navade, kraji stalnega ali začasnega prebivališča, dnevne ali druge poti, dejavnosti, socialni odnosi in socialna okolja, ki jih obiskujejo“.<sup>22</sup>

34. Dalje, „[h]ramba podatkov za to, da bi do njih morebiti dostopali pristojni nacionalni organi“, kot se je zgodilo v postopku v glavni stvari, „se neposredno in posebej nanaša na zasebno življenje in tako na pravice, zagotovljene s členom 7 Listine. Poleg tega spada taka hramba podatkov tudi v okvir člena 8 Listine, ker pomeni obdelavo osebnih podatkov v smislu tega člena in mora zato nujno izpolnjevati zahteve glede varstva podatkov, ki izhajajo iz tega člena.“<sup>23</sup>

#### b) Cilji Direktive 95/46

35. Sodišče je pojasnilo, da zlasti iz uvodnih izjav 3, 7 in 8 Direktive 95/46 izhaja, da je njen namen z uskladitvijo nacionalnih pravil o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov zlasti zagotoviti prosti pretok takih podatkov med državami članicami, ki je nujen za vzpostavitev in delovanje notranjega trga v smislu člena 14(2) ES.<sup>24</sup>

36. Direktiva 95/46 pa v skladu s svojim naslovom uresničuje tudi drugi cilj, to je „varstv[o] posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov“. Direktiva tako ustvarja okvir, znotraj katerega je zagotovljeno *varstvo posameznikov* pri obdelavi osebnih podatkov.

20 — Člen 29 Direktive 95/46 ustanavlja neodvisno svetovalno delovno skupino, ki jo med drugim sestavljajo tudi predstavniki organov držav članic, ki so pristojni za varstvo osebnih podatkov (v nadaljevanju: delovna skupina iz člena 29). V zvezi s tem vprašanjem glej tudi mnenje 4/2004 omenjene delovne skupine o obdelavi osebnih podatkov, pridobljenih z videonadzorom, ki je dostopno na spletni strani [http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm).

21 — Glej tudi uvodno izjavo 15 Direktive 95/46, v skladu s katero „ta direktiva zajema obdelavo takih podatkov samo, če je avtomatska ali če so obdelani podatki vsebovani ali nameravajo biti vsebovani v zbirki, ki je strukturirana skladno s posebnimi merili v zvezi s posamezniki, tako da omogoča enostaven dostop do tovrstnih osebnih podatkov“.

22 — Sodba Digital Rights Ireland in Seitlinger in drugi (EU:C:2014:238, točka 27).

23 — Sodbi Digital Rights Ireland in Seitlinger in drugi (EU:C:2014:238, točka 29) in Volker und Markus Schecke in Eifert (C-92/09 in C-93/09, EU:C:2010:662, točka 47).

24 — Glej v tem smislu sodbi Komisija/Nemčija (C-518/007, EU:C:2010:125, točke od 20 do 22) in Österreichischer Rundfunk in drugi (EU:C:2003:294 točki 39 in 70).

37. Poleg tega je res, da lahko prosti pretok osebnih podatkov poseže v pravico do zasebnega življenja, kot je priznana zlasti v členu 8 EKČP<sup>25</sup> in s splošnimi načeli prava Unije.<sup>26</sup>

38. Zato, kot izhaja zlasti iz uvodne izjave 10 ter člena 1 Direktive 95/46, njen namen tudi ni oslabiti varstva, zagotovljenega z obstoječimi nacionalnimi pravili, ampak nasprotno na ravni Unije zagotoviti visoko raven varstva temeljnih pravic in svoboščin pri obdelavi osebnih podatkov.<sup>27</sup>

39. V zvezi s pravico do spoštovanja zasebnega življenja je očitno, da „varstvo te temeljne pravice v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča v vsakem primeru zahteva, da se odstopanja od varstva osebnih podatkov in njegove omejitve določijo v mejah tega, kar je nujno potrebno“<sup>28</sup> in da je v zvezi s tem „varstvo osebnih podatkov, ki izhaja iz izrecne obveznosti, določene v členu 8(1) Listine, posebno pomembno za pravico do spoštovanja zasebnega življenja, potrjeno v členu 7 te listine“.<sup>29</sup>

#### *B – Izključitev s področja uporabe Direktive 95/46, določena v členu 3(2), druga alineja*

40. V zadevi v glavni stvari se postavlja vprašanje, ali je dejavnost F. Ryneša izključena s področja uporabe Direktive 95/46, in sicer z uporabo izjeme, določene v členu 3(2), druga alineja, Direktive 95/46, ki se nanaša na obdelavo „s strani fizične osebe med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti“. Ta določba se ne nanaša na tak namen obdelave osebnih podatkov, kot je opisan v vprašanju za predhodno odločanje, torej varovanja „premoženja, zdravja in življenja lastnikov hiše“.

41. Pojasnil bi rad, da se zadeva v glavni stvari ne nanaša niti na državno varnost niti na njene dejavnosti na področju kazenskega prava, ki bi lahko spadale pod izjemo iz člena 3(2), prva alineja, Direktive 95/46, čeprav so bili v tem primeru zbrani podatki na koncu posredovani oblastem.<sup>30</sup> F. Ryneš je namreč deloval kot oseba zasebnega prava, kot žrtev kaznivega dejanja, in ne kot predstavnik organov odkrivanja in pregona.

42. F. Ryneš, pa tudi češka, italijanska, poljska vlada ter vlada Združenega kraljestva menijo, da uporaba takega videonadzornega sistema kot v zadevi v glavni stvari, katerega cilj je varovanje premoženja, zdravja in življenja lastnikov hiše, spada v okvir izključno osebnih ali domačih dejavnosti v smislu člena 3(2), druga alineja, Direktive 95/46, čeprav je bil s sistemom nadzorovan tudi javni prostor. Urad, avstrijska, portugalska in španska vlada ter Komisija pa nasprotno menijo, da se v primerih, kot je ta, ko je z omenjenim sistemom nadzorovan tudi javni prostor, zgoraj navedena izjema ne uporabi.

#### *a) Upoštevanje namena obdelave kot merila za uporabo Direktive 95/46*

43. Vprašanje, ali je lahko uporaba izjeme odvisna od namena zadevne osebe, je bilo na obravnavi natančno obravnavano. Natančneje, ugotoviti je treba, ali je mogoče „popolnoma osebno ali domačo“ naravo obdelave podatkov ugotoviti na podlagi namena upravljavca podatkov.

25 — Glej v tem smislu sodbi ESČP Amann proti Švici (veliki senat), št. 27798/95, točki 69 in 80, CEDH, 2000-II, in Rotaru proti Romuniji (veliki senat), št. 28341/95, točki 43 in 46, CEDH 2000-V.

26 — Sodba Komisija/Nemčija (EU:C:2010:125, točka 21).

27 — Sodbe Komisija/Nemčija (EU:C:2010:125, točka 22); Österreichischer Rundfunk in drugi (EU:C:2003:294, točka 70) in Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, točka 52).

28 — Sodbe Digital Rights Ireland in Seitlinger in drugi (EU:C:2014:238, točka 52) in IPI (EU:C:2013:715, točka 39 in navedena sodna praksa).

29 — Sodba Digital Rights Ireland in Seitlinger in drugi (EU:C:2014:238, točka 53).

30 — O izjemi iz prve alineje glej sodbo Lindqvist (EU:C:2003:596, točka 43 in naslednja).

44. Predložitveno sodišče meni, da je F. Ryneš videonadzor izvajal „zaradi varovanja premoženja, zdravja in življenja lastnikov hiše“. Po mojem mnenju ni mogoče izključiti možnosti, da dejavnost, za katero je značilen tak *subjektivni namen*, izpolnjuje pogoje iz člena 7(f) Direktive 95/46, zaradi česar je obdelava osebnih podatkov v okviru te direktive dopustna. Vendar pa to ni vprašanje, ki je postavljeno Sodišču. Obravnavano vprašanje za predhodno odločanje se nanaša na področje uporabe Direktive 95/46, ki se nujno postavi pred kakršnim koli drugim vprašanjem o razlagi njenih materialnih določb.

45. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, ali je obdelava osebnih podatkov, ki jo je izvajal F. Ryneš, zaradi njegovega subjektivnega namena izključena s področja uporabe Direktive 95/46, ker bi bilo mogoče šteti, da je zaradi tega namena obdelava zadevnih podatkov popolnoma osebna ali domača.

46. V zvezi s tem opozarjam, da je namen določbe člena 3(2), druga alineja, Direktive 95/46 opredeliti področje uporabe te direktive tako, da se iz njega izključi nekatere položaje in dejavnosti, čeprav izpolnjujejo merila iz te direktive. Menim, da področje uporabe pravnih instrumentov Unije ne sme biti odvisno od subjektivnega namena zadevnega subjekta, v tem primeru upravljavca podatkov, saj ta namen ni niti objektivno preverljiv na podlagi zunanjih dejavnikov niti upošteven v razmerju do posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki ter katerih pravice in interesi so s sporno dejavnostjo prizadeti.

47. Namen obdelave osebnih podatkov namreč v zvezi s pešcem, ki se sprehaja po javni cesti in je pri tem pod videonadzorom, ob upoštevanju njegove potrebe po varstvu z natančnimi zakonskimi določbami, ki opredeljujejo njegov pravni položaj v razmerju do upravljavca osebnih podatkov, ne bi smel biti odločilen. Nasprotno, namen obdelave se lahko upošteva pri odločanju o njeni zakonitosti. Področje uporabe Direktive 95/46 je zato treba določiti z uporabo objektivnih meril.

#### b) Popolnoma domača ali popolnoma osebna dejavnost

48. Direktiva 95/46 za oris vsebine zadevne izjeme ponudi dva primera: dopisovanje in beleženje naslovov.<sup>31</sup> Kot izjemo pa jo je očitno treba razlagati restriktivno, kar potrjuje tudi sodna praksa, ki se nanaša na Direktivo 95/46.<sup>32</sup>

49. Zelo natančna razmejitev te izjeme namreč prispeva k preprečevanju pravno neurejenega zbiranja osebnih podatkov, do katerega bi lahko prišlo zunaj okvirov pravne ureditve Unije in za katerega torej ne bi veljale zahteve iz člena 8(2) in (3) Listine.<sup>33</sup>

50. Zadeva Lindqvist se je tako kot obravnavana zadeva nanašala na obdelavo osebnih podatkov s strani fizične osebe. Generalni pravobranilec A. Tizzano je menil, da v skupino „popolnoma osebnih ali domačih dejavnosti“ spadajo le take dejavnosti, kot so „dopisovanje in beleženje naslovov [...], torej dejavnosti, ki so *očitno* zasebne in zaupne in ki naj bi ostale v osebni ali domači sferi zadevnih oseb“, in da se zato v zadevni zadevi izjema iz druge alineje ne uporabi.<sup>34</sup>

31 — Uvodna izjava 12 Direktive.

32 — Sodbe Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia (EU:C:2008:727, točke od 38 do 49), Parlament/Svet in Komisija (C-317/04 in C-318/04, EU:C:2006:346, točke od 54 do 61) in Lindqvist (EU:C:2003:596, točka 47).

33 — V skladu s tema določbama se morajo osebni podatki „obdelovati pošteno, za določene namene in na podlagi privolitve prizadete osebe ali na drugi legitimni podlagi, določeni z zakonom. Vsakdo ima pravico dostopa do podatkov, zbranih o njem, in pravico zahtevati, da se ti podatki popravijo. [...] Spoštovanje teh pravil nadzira neodvisen organ.“

34 — Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca A. Tizzana v zadevi Lindqvist (EU:C:2002:513, zlasti točki 34 in 35, moj poudarek). Menil je tudi, da „se zadevna obdelava izvaja zaradi izvajanja dejavnosti, ki ne spadajo na področje uporabe zakonodaje Skupnosti“. Vendar je Sodišče njegovo razlago zavrnilo.

51. Po mojem mnenju so „osebne dejavnosti“ iz člena 3(2), druga alineja, Direktive 95/46 dejavnosti, ki so tesno in objektivno povezane z zasebnim življenjem posameznika in ki ne posegajo bistveno v osebno sfero drugega. Te dejavnosti se lahko izvajajo tudi zunaj doma. „Domače dejavnosti“ pa so povezane z družinskim življenjem in se običajno izvajajo doma ali na drugih krajih, ki si jih delijo člani družine, kot na primer na vikendu, v hotelski sobi ali osebni vozilu. Vse te dejavnosti so povezane z varstvom zasebnega življenja iz člena 7 Listine.

52. Tako kot vlada Združenega kraljestva tudi sam ocenjujem, da ta izjema znotraj veljavnega pravnega okvira, torej okvira, ustvarjenega z Direktivo 95/46, omogoča zagotovitev varstva iz člena 7 Listine tistemu, ki se v zasebnem in družinskem življenju ukvarja z obdelavo osebnih podatkov.

53. Vendar pa za uveljavitev omenjene izjeme v okviru Direktive 95/46 ni dovolj, da so predvidene dejavnosti le povezane z osebnimi ali domačimi dejavnostmi, ampak mora biti ta povezava popolna. Pri tem dodajam, da se po mojem mnenju pogoj popolnosti nedvomno nanaša tako na osebne kot tudi na domače dejavnosti.

54. Ugotavljam, da se videonadzor drugega, torej sistematičen nadzor prostora z uporabo naprave, ki proizvaja slikovni signal, ki se snema s ciljem identifikacije oseb, ne more šteti za *popolnoma osebno*, niti če je nameščen v hiši, vendar pa to ne izključuje možnosti, da bi lahko spadal pod pojem domače dejavnosti.

55. Res je namreč, kakor trdi vlada Združenega kraljestva, da so varstvo nedotakljivosti zasebne hiše ter njeno varstvo pred vlomi ter vsakim nezakonitim vstopom nujno potrebne dejavnosti za vsako gospodinjstvo in da se zato lahko štejejo za domače dejavnosti.

56. Vendar pa menim, da se videonadzor, ki se razteza tudi na javni prostor, ne more obravnavati kot *popolnoma domača* dejavnost, saj zajema tudi osebe, ki niso nikakor povezane z zadevno družino in ki želijo ohraniti anonimnost. Kot je poudarilo Sodišče, „okolščina, da se podatki hranijo in pozneje uporabljajo, ne da bi bili“ posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, v obravnavani zadevi „o tem obveščeni, pri zadevnih osebah [...] vzbuja občutek, da je njihovo zasebno življenje pod stalnim nadzorom“.<sup>35</sup>

57. Tako sistematični videonadzor javnega prostora, ki ga izvajajo fizične osebe, ni izvzet od zahtev, ki izhajajo iz varstva osebnih podatkov in ki veljajo za videonadzor, ki ga izvajajo pravne osebe ali javni organi. Taka razlaga dodatno zagotavlja, da osebe, ki izvajajo videonadzor na javnem prostoru pred družinsko hišo, niso v boljšem položaju v primerjavi z videonadzorom, ki se izvaja v okolici drugih nepremičnin v solastništvu, saj morajo tako vsi upravljavci osebnih podatkov – fizične in pravne osebe – izpolnjevati enake zahteve.<sup>36</sup>

58. Zato ugotavljam, da taka obdelava osebnih podatkov, kot jo je izvajal F. Ryneš, ne spada pod pojem „potek popolnoma osebne ali domače dejavnosti“, zato za to obdelavo ne velja zadevna izjema in tako spada na področje uporabe Direktive 95/46.

35 — Sodba Digital Rights Ireland in Seitlinger in drugi (EU:C:2014:238, točka 37).

36 — Glej mnenje 4/2004 delovne skupine iz člena 29 o obdelavi osebnih podatkov, pridobljenih z videonadzorom.

c) Dodatne ugotovitve

59. Za izčrpnjšo predstavitev bi rad pojasnil, da čeprav je v skladu s sodno prakso „objava“ osebnih podatkov pogosto omenjena kot eden od razlogov za ugotovitev, da izjeme iz člena 3(2), druga alineja, Direktive 95/46 ni mogoče uporabiti,<sup>37</sup> odsotnost objave, *a contrario*, še ne pomeni, da se ta izjema uporabi. Snemanje in shranjevanje osebnih podatkov namreč sama po sebi pomenita poseg v pravice, zagotovljene v členu 7 Listine.<sup>38</sup>

60. Dalje, ugotavljam, da so bili osebni podatki, ki jih je posnel F. Ryneš, v okviru kazenskega postopka posredovani državnim organom. V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso Sodišča pomeni „dostop pristojnih nacionalnih organov do podatkov dodatno poseganje v to temeljno pravico“.<sup>39</sup>

61. Če bo Sodišče v skladu z mojim predlogom odločilo, da se Direktiva 95/46 uporabi, bo treba dejavnost F. Ryneša analizirati v skladu s to direktivo, katere cilj je ustvariti in zagotoviti ravnotežje med temeljnimi pravicami in interesi posameznikov.

62. V tem primeru bo treba presoditi tudi o „zakonitosti“ zadevne obdelave podatkov.<sup>40</sup> V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora biti razen pri odstopanjih iz člena 13 Direktive 95/46, zlasti za „zaščito posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali pravic in svoboščin drugih“ vsaka obdelava osebnih podatkov, prvič, v skladu z načeli v zvezi s kakovostjo podatkov iz člena 6 te direktive, in drugič, ustrezati enemu od meril za zakonitost obdelave podatkov iz člena 7 omenjene direktive.<sup>41</sup>

63. Glede zakonitosti take obdelave podatkov, kot je ta v zadevi v glavni stvari, menim, da je lahko zakonita v skladu z določbo člena 7(f) Direktive 95/46.

64. Člen 7(f) Direktive 95/46 namreč določa dva kumulativna pogoja za to, da bi bila obdelava osebnih podatkov zakonita, in sicer prvič, da je obdelava osebnih podatkov potrebna zaradi uresničitve zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec ali tretje stranke, ki so jim osebni podatki posredovani, in drugič, da ne prevladajo temeljne pravice in svoboščine posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo. Upoštevati je treba, da drugi od teh pogojev zahteva tehtanje med zadevnimi nasprotujočimi si pravicami in interesi, ki je načeloma odvisno od konkretnih okoliščin posameznega primera in v okviru katerega mora oseba ali institucija, ki tehta, upoštevati pomembnost pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz členov 7 in 8 Listine.<sup>42</sup> Omenjeni člen 7(f) Direktive 95/46 je pogosto odločilno merilo za presojo zakonitosti obdelave osebnih podatkov.<sup>43</sup>

65. Menim, da je v tej zadevi dejavnost F. Ryneša usmerjena v varstvo drugih temeljnih pravic, kot sta pravica do premoženja in pravica do družinskega življenja.

37 — Glej na primer sodbo Lindqvist (EU:C:2003:596, točka 47).

38 — Sodba Digital Rights Ireland in Seitlinger in drugi (EU:C:2014:238, točka 34).

39 — Prav tam (točka 35). V zvezi s kršitvijo člena 8 EKČP glej sodbo ESČP Leander proti Švici, 26. marec 1987, izdaja A, št. 116, točka 48; Rotaru proti Romuniji (veliki senat), št. 28341/95, točka 46, CEDH, 2000 V, in Weber in Saravia proti Nemčiji (odločba), št. 54934/00, točka 79, CEDH, 2006-XI.

40 — V zvezi z zakonitostjo glej na primer sodbo Worten (C-342/12, EU:C:2013:355, točka 33 in naslednje).

41 — Sodbe Google Spain in Google (EU:C:2014:317, točka 71); Österreichischer Rundfunk in drugi (EU:C:2003:294, točka 65); ASNEF in FECEMD (C-468/10 in C-469/10, EU:C:2011:777, točka 26) in Worten (EU:C:2013:355, točka 33).

42 — Sodba ASNEF in FECEMD (EU:C:2011:777, točki 38 in 40).

43 — Na obravnavi se je postavilo tudi vprašanje kamer, pritrjenih na vozila za snemanje. Na podlagi predlagane razlage se mi zdi jasno, da te nadzorne naprave, ki nadzirajo javno cesto in tudi vse osebe, ki se po njej vozijo, ne morejo biti zajete z omenjeno izjemo in da za njihovo uporabo zato povsem veljajo pogoji iz Direktive 95/46.

66. Tako dejstvo, da se Direktiva 95/46 uporabi, ni nujno neugodno za interese upravljavca osebnih podatkov, če so njegovi interesi dejansko zakoniti v skladu s členom 7(f) navedene direktive. Nesmiselno bi bilo trditi, da se zaradi varstva temeljnih pravic F. Ryneša evropska direktiva, ki je namenjena prav vzpostavitvi pravičnega ravnotežja med njegovimi pravicami in pravicami preostalih fizičnih oseb, na katere se obdelava osebnih podatkov nanaša, ne sme uporabiti.

67. Dejstvo, da je treba v takem položaju uporabiti Direktivo 95/46, samo po sebi še ne pomeni, da je dejavnost F. Ryneša nezakonita. Nasprotno, v okviru Direktive 95/46 je treba opraviti tehtanje med temeljnimi pravicami, upoštevni v zadevi v glavni stvari.

## V – Predlog

68. Na podlagi navedenega Sodišču predlagam, naj na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je postavilo Nejvyšší správní soud, odgovori tako:

Uporaba videonadzornega sistema, nameščenega na družinski hiši zaradi varovanja premoženja, zdravja in življenja lastnikov hiše, ki nadzira tudi javni prostor, ne spada pod obdelavo osebnih podatkov s strani fizične osebe med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti v smislu člena 3(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.